

זוהר היומי

תיקוני זוהר – דף פ"ח ע"ב

תקונא חמשין וחמש

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

תמן שפיפון, לאַענשא לְמאן דאָעבר על אורייתא דבעל פה, חֲדָקֵל ח'ד ק"ל, דא חריפא בלישניה וחד מסטרא דימינא, ק"ל מסטרא דשמאלא, לאולפא תרוניהו, ח'ד בשנים, וק"ל בשפון, ובגין דא פישון פי שונה הלכות, גיחון גיחון ההוא דאתמר ביה (דברים לד ו) ויקבור אותו בגי, תמן שריא לסטרא דימינא, פרת כליל כלהו, האי פריה ורביה, עליה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון בין שפתים, אם ודאי למעבד תמן פריה ורביה.

תרגום לעברית

פישון כנגד התורה שבכל פה, ומשם פישון - פי שונה הלכות. ג' יחו"ן - ג' ג'ומל חסד, ושם החיות שנקראו חיות הקדש מהצד של אריה מצד הימין, מצד השמאל נחש, שנאמר בו כל הולך על גחון, להעניש בו את מי שעובר על התורה שנתנה מימין. פישון - שם שפיפון, להעניש את מי שעובר על התורה שבכל פה. חֲדָקֵל - ח'ד ק"ל, זה חריף בלשוננו, ואחד מצד ימין, ק"ל מצד השמאל, ללמד שניהם, ח'ד בשנים וק"ל בשפתים, ומשום זה, פישון - פי שונה הלכות, גיחון - גיחון, אותו שנאמר בו ויקבור אתו בגי, שם שרוי לצד ימין, פרת כולל את כלם, זה פריה ורביה, עליו נאמר אם תשכבון בין שפתים, אם ודאי לעשות שם פריה ורביה.

ובאלין ארבעה עאלו לפרדס אלין ארבעה, אלין דעאלו בקליפין חד הציץ ומת, חד הציץ ונפגע, וחד אשתמד (נ'א נפק לתרבות רעה), רביעאה דעאל במוחא דאגוזא עאל בשלם ונפק בשלם, האי דאתמר ביה הציץ ונפגע, עאל בענג ולא עאל ביה כדקא יאות, אתהפך ליה לנגע, ודא נהר דיוצא מעדן, דאיהו סימן ענ'ג ע'דן נ'הר ג'ן, הכא אסור והתר טומאה וטהרה כשר ופסול.

תרגום לעברית

ובאלה הארבעה נכנסו לפרדס הארבעה הללו. אלו שנכנסו עם קלפות, אחד הציץ ומת, אחד הציץ ונפגע, ואחד יצא לשמד (יצא לתרבות רעה), הרביעי שנכנס למח האגוז, נכנס בשלום ויצא בשלום. זה שנאמר בו הציץ ונפגע, נכנס בענג ולא נכנס בו כראוי, התהפך לו לנגע, וזה נהר שיוצא מעדן, שהוא סימן ענ'ג, ע'דן נ'הר ג'ן, כאן אסור והתר, טמאה וטהרה, כשר ופסול.

טקסט התיקונים

ויקח יהו'ה אלהי'ם את האדם ויניחם בגן עדן לעבדה ולשמרה (בראשית ב טו), תא חזי קודשא בריך הוא אוליף לאדם אורייתא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כז) אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם, ודא איהו ויניחם בגן עדן, דא גן דאורייתא, לעבדה בפקודין דאורייתא דעשה דאיהו זכור דכר, ולשמרה בפקודין דלא תעשה דאיהו שמור נוקבא, את האדם דהוה בדיוקנא דאורייתא, דא'ת לרבות אורייתא דאיתהיבת לאדם מא' ועד ת', דאיתהיבת מימינא ומשמאלא, דתמן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דעשה מימינא לקבל ו'ה זכר'י ודא זכרונות, פקודין דלא תעשה

משמאל לא לקבל י"ה שם"י, עמודא דאמצעיתא כליל תרומיהו יהו"ה שמיא, ואיהו קול השופר מסטרא דאימא עלאה דאיהי שופר, תקיעה איהי מסטרא דימינא, ושברים מסטרא דשמאלא, שלשל"ת דאיהי תרועה מסטרא דתרומיהו.

תרגום לעברית

ויקח יהו"ה אלהי'ם את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. בא וראה, הקדוש ברוך הוא למד את האדם תורה, זהו שכתוב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם, וזהו ויניחהו בגן עדן, זה הגן של התורה, לעבדה - במצוות עשה של התורה, שהוא זכור, הזכר, ולשמרה - במצוות לא תעשה, שהוא שמור, הנקבה. את האדם שהיה בדיוקן של התורה, שא"ת לרבות התורה שנתנה לאדם מא' עד ת', שנתנה מימין ומשמאל, ששם מצוות עשה ולא תעשה, מצוות של עשה מימין כנגד ו"ה זכר"י, וזה זכרונות, מצוות של לא תעשה משמאל כנגד י"ה שם"י, העמוד האמצעי כולל שניהם, יהו"ה שמו, והוא קול השופר מצד האם העליונה שהיא שופר. התקיעה היא מצד הימין, ושברים מצד השמאל, השלשל"ת שהיא תרועה מצד של שניהם.

טקסט התיקונים

בראשית (בר"א שי"ת) ברא אלהי'ם, האי אלהי'ם איהי אימא עלאה, דרכיבת וסליקת בתרועה (דאיהי ראש השנה הדא הוא דכתיב (תהלים מזו) עלה אלהי'ם בתרועה), דאתמר ביה (במדבר כג כא) לא הפיט און פייעקב ולא ראה עמל בישראל יהו"ה אלהי'ו עמו ותרועת מלך בו, הרי לך דתרועה איהי פייעקב, ואתמר ביה עלה אלהי'ם בתרועה, יהו"ה בקול שופר סליק. תקעו בחדש שופר (תהלים פא ד) דא תקיעה, ודא ירחא דסיהרא אתפסיא, מלכיות מסטרא דמלכות דאיהו זה שמי (שמות ג טו), דתמן קודשא בריך הוא אשתמודע למלך על כל הארץ, ובה איהו המלך הקדוש המלך המשפט מסטרא דשמאלא, מלך על כל הארץ אלהי'ם, ודא לבא לשמאלא

מלכות, זכרונות זכור לזכר ודא מוחא לימינא ותמן זכרונות, שופרות דא קנה דאיהו שופר, ומתמן נפיק קול השופר דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואיהו יהו"ה, במוחא בלבא בגופא.

תרגום לעברית

בראשית, (בר"א שי"ת), ברא אלהי"ם. הָאֱלֹהִי"ם הָזֶה הִיא הָאֵם הָעֲלִינָה, שְׁרוּכְכַת וְעוֹלָה בְּתִרְעָה [שהיא ראש השנה, זהו שכתוב עלה אלהי"ם בתרועה], שְׁנַאֲמַר בּוֹ לֹא הָבִיט אֶזְרוֹן בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֲמֹל בִּישְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו עֲמוֹ וְתִרְעַת מֶלֶךְ בּוֹ, הָרִי לָךְ שְׁתִּרְעָה הִיא בִּיעֶקֶב, וְנַאֲמַר בּוֹ עָלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעָה, יְהו"ה בְּקוֹל שׁוֹפָר עוֹלָה. תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר זֶה תִּקְיָעָה, וְזֶה הַחֲדָשׁ שְׁמַת־כֶּסֶף הַלְבָנָה. הַמְלָכִיּוֹת מֵצַד הַמְלָכוֹת, שֶׁהוּא זֶה שְׁמִי, שְׁשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹדֵעַ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וְכֵּן הוּא הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט מֵצַד הַשְּׂמָאל, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהֵי"ם, וְזֶה הַלֵּב לְשִׂמְאֵל הַמְלָכוֹת. זְכוֹרונֹת, זְכוֹר לְזָכֵר, וְזֶה הַמַּח לְיָמִין, וְשֵׁם זְכוֹרונֹת. שׁוֹפְרוֹת זֶה קֵנָה שֶׁהוּא שׁוֹפָר, וּמִשָּׁם יוֹצֵא קוֹל הַשׁוֹפָר, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְהוּא יְהו"ה, בַּמַּח בְּלֵב וּבִגּוֹף.

טקסט התיקונים

ואוקמוהו מארי מתניתין, דלית פוחתין ביה מעשרה מלכיות ומעשרה זכרונות ומעשרה שופרות, דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י), מלכיות ותמלוך אתה הוא יהו"ה אלהינ"ו, זכרונות אתה זוכר זכרנו לחיים, שופרות תקע בשופר גדול.

תרגום לעברית

ופרשונה בעלי המשנה, שאין פוחתין בו מעשרה מלכיות ומעשרה זכרונות ומעשרה שופרות, זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א (יו"ד ה"י וא"ו ה"י). מלכיות - ותמלוך אתה הוא יהו"ה אלהינ"ו, זכרונות - אתה זוכר, זכרנו לחיים, שופרות - תקע בשופר גדול.

ועוד תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו, מאי בפסח דא שכינתא תתא, ובה כתבנו לחיים, דאיהי כתיבה מסטרא דימינא ומסטרא דשמאלא, ובגין דאתאחד ביה אדפיר תרין זמנין כתיבה (נ"א דאיהו יד עלאה יד תתאה), (נ"א אמא תתאה מסטרא דשמאלא איהי) בפסח בההוא דאתמר ביה במכוסה ממך אל תחקור, כתבנו לחיים איהו בקרא דא (שמות לב) והלחות מעשה אלהי'ם המה והמכתב מכתב אלהי'ם הוא חרות על הלחת (שמות לב טז), מאי חרות דא ה', דאתמר בה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ, דרור איהי חרות, ו'הלחות' ת אינון ו'ה ברא וברתא, ואינון מעשה אלהי'ם דאיהי אימא עלאה, מעשה איהו בתרין ידין דתמן עשיה, ומכתב אלהי'ם בתרין ידין

ועוד, תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו, מה זה בפסח? זו שכינה תחתונה, ובה כתבנו לחיים, שהיא כתיבה מצד הימין ומצד השמאל, ומשום שנאחז בו, הזכיר פעמים כתיבה (שהיא יד עליונה יד תחתונה) (האם התחתונה היא מצד השמאל). בפסח, באותו שנאמר בו במכסה ממך אל תחקר, כתבנו לחיים הוא בכתוב הזה, והלחות מעשה אלהי'ם המה והמכתב מכתב אלהי'ם הוא חרות על הלחת, מה זה חרות? זו ה', שנאמר בה וקראתם דרור בארץ, דרור היא חרות, ו'הלחות' הם ו'ה, הפן והפית, והם מעשה אלהי'ם, שהיא האם העליונה, המעשה הוא בשתי ידיים ששם עשיה, ומכתב אלהי'ם בשתי ידיים ששם כתיבה, והיא חרות על הלחת, יד כותבת ויד חותמת, והיא יד הגדולה אחת שנאמר בה וירא ישראל את היד הגדולה, והשנית יד החזקה, זהו שכתוב וביד חזקה וכו', וסוד הדבר - יהו"ה אלהינו, יהו"ה ז"ד

הַגְדוּלָּה. כּוֹז'וֹ בּמוֹכּס'יז כּוֹז'וֹ. י'ד הַחֲזָקָה, וְהֵם, יָד עֲלִיּוֹנָה מִצַּד הַיָּמִין, יָד תַּחְתּוֹנָה מִצַּד שְׂמָאל, וְהַכֹּל כ'ח פְּרָקִים, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח אֲדנ'י, וְזֶה כַח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, כַח מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.